

Bruksela, 13 czerwca 2025 r.
(OR. en)

10116/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0145 (NLE)

IXIM 125
JAI 838
ENFOPOL 201
CRIMORG 104
JAIEX 60
AVIATION 79
DATAPROTECT 115
N 32

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	12 czerwca 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 279 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 279 final.

Załącznik: COM(2025) 279 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.6.2025 r.
COM(2025) 279 final

2025/0145 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek ustawodawczy dotyczy zawarcia między Unią Europejską a Królestwem Norwegii („Norwegia”) umowy o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (dane PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („umowa”).

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa, w tym w zakresie wymiany informacji, jest kluczowe, aby przeciwdziałać zagrożeniom stwarzanym przez terroryzm i poważną przestępczość transgraniczną. Najnowsze sprawozdanie z oceny zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (SOCTA) opublikowane przez Europol¹ przedstawia międzynarodowy wymiar działalności najpoważniejszych organizacji przestępczych. Ponadto w najnowszym sprawozdaniu dotyczącym sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE² podkreślono nie tylko bezpośrednie powiązania między podróżami międzynarodowymi a organizacją działalności terrorystycznej i poważnej przestępczości, lecz także znaczenie, jakie skuteczne wykrywanie i ściganie innych poważnych przestępstw oraz prowadzenie dochodzeń w ich sprawie ma dla zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i ich wykrywania.

Dane dotyczące przelotu pasażera (dane PNR) to informacje, które pasażerowie dostarczają, a przewoźnicy lotniczy gromadzą i przechowują do celów handlowych w systemach rezerwacji i odpraw pasażerskich. Treść danych PNR różni się w zależności od tego, jakie informacje podano przy rezerwacji i przy odprawie i może obejmować na przykład datę i pełną trasę podróży pasażera lub grupy pasażerów podróżujących razem, dane kontaktowe, takie jak adres i numer telefonu, informacje o płatności, numery miejsc i informacje o bagażu.

Przez gromadzenie i analizowanie danych PNR organy mogą pozyskać istotne informacje umożliwiające wykrywanie podejrzanych wzorców podróżowania i zidentyfikowanie w szczególności tych współników przestępców i terrorystów, którzy nie byli wcześniej znani organom ścigania. W związku z tym – w UE i poza nią – przetwarzanie danych PNR stało się narzędziem egzekwowania prawa stosowanym powszechnie w celu wykrywania terroryzmu i innych form poważnej przestępczości, takich jak przestępstwa związane z narkotykami, handel ludźmi i wykorzystywanie seksualne dzieci, oraz w celu zapobiegania popełnianiu takich przestępstw. Okazało się również ważnym źródłem informacji wspierających prowadzenie postępowań przygotowawczych i sądowych w sprawach dotyczących nielegalnej działalności tego rodzaju³.

Chociaż przekazywanie danych PNR do państw trzecich oraz przetwarzanie ich przez organy jest kluczowe dla zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, stanowi ono ingerencję w ochronę praw osób fizycznych w odniesieniu do ich danych osobowych. Z tego względu musi mieć ono podstawę w prawie UE oraz musi być konieczne i proporcjonalne oraz

¹ [Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością \(SOCTA\) | Europol.](#)

² [Sprawozdanie dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE \(TE-SAT\) | Europol.](#)

³ Zob. również Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące przeglądu dyrektywy (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania; COM(2020) 305 final z 24.07.2020.

podlegać ścisłym ograniczeniom i skutecznym zabezpieczeniom, zagwarantowanym w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 6, 7, 8, 21, 47 i 52. Aby osiągnąć te ważne cele konieczne jest znalezienie sprawiedliwej równowagi między uzasadnionym celem, jakim jest utrzymanie bezpieczeństwa publicznego, a prawem każdej osoby do korzystania z ochrony jej danych osobowych i życia prywatnego.

W 2016 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („dyrektywa w sprawie danych PNR”)⁴. Uregulowano w niej przekazywanie i przetwarzanie danych PNR w Unii Europejskiej oraz ustanowiono istotne gwarancje w zakresie ochrony praw podstawowych, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. W czerwcu 2022 r., w wyroku w sprawie C-817/19, Trybunał Sprawiedliwości UE (TSUE) potwierdził ważność i zgodność tej dyrektywy z Kartą praw podstawowych UE i Traktatami UE⁵.

Norwegia i państwa członkowskie Unii są umawiającymi się stronami konwencji z Schengen⁶ i ponoszą wspólną odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa wewnętrznego na wspólnym obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych, w tym przez wymianę odpowiednich informacji. Wykazano, że przetwarzanie danych PNR może zwiększyć bezpieczeństwo strefy Schengen, gdyż usprawni zapobieganie poważnej przestępczości i terroryzmowi oraz ich wykrywanie na granicach zewnętrznych, a także zapewni państwom członkowskim podejście oparte na analizie ryzyka i danych, które może kompensować brak kontroli na granicach wewnętrznych w strefie Schengen⁷.

Norwegia przyjęła krajowe przepisy dotyczące danych PNR, a we wrześniu 2022 r. rozpoczął działalność jej właściwy organ wyznaczony do otrzymywania i przetwarzania danych PNR dotyczących lotów lądujących w islandzkich portach lotniczych lub z nich odlatujących.

Zgodnie z prawem Unii przekazywanie danych osobowych z Unii do państwa trzeciego może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy dane państwo trzecie zapewnia stopień ochrony tych danych osobowych zasadniczo równoważny stopniowi ochrony tych danych w UE. Należy tutaj zauważyć, że Norwegia nie jest państwem trzecim w rozumieniu rozdziału V rozporządzenia 2016/679⁸, ponieważ rozporządzenie to – wraz z dostosowaniami – włączono do załącznika XI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG). Ramy przepisów określone w tym rozporządzeniu nie mają jednak zastosowania do przetwarzania

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132), zwana dalej „dyrektywą w sprawie danych PNR” lub „dyrektywą (UE) 2016/681”.

⁵ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 czerwca 2022 r., Ligue des droits humains ASBL przeciwko Conseil des ministres, C-817/19, EU:C:2022:491. Wyrok dotyczył wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez belgijski Trybunał Konstytucyjny.

⁶ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach. Dziennik Urzędowy L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Strategia na rzecz w pełni funkcjonującej i odpornej strefy Schengen”, COM(2021) 277 final z 2.06.2021, s. 13.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Tekst mający znaczenie dla EOG). Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

danych osobowych, w tym danych PNR, przez norweskie organy ścigania do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. Jednocześnie, ponieważ zgodnie z umową o uczestnictwie w dorobku prawnym Schengen między UE a Norwegią z 1999 r. Norwegia jest związana aktami Unii stanowiącymi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, ma ona stosować dyrektywę (UE) 2016/680 w podobny sposób jak państwa członkowskie UE. Dyrektywa w sprawie danych PNR nie stanowi jednak rozwoju dorobku Schengen, w związku z czym Norwegia nie uczestniczy we wdrażaniu tego instrumentu prawnego.

Wobec tego, z uwagi na brak odpowiednich zabezpieczeń dotyczących konkretnego przetwarzania danych PNR, które to zabezpieczenia – zgodnie z prawem UE – należy ustanowić za pomocą ważnej podstawy prawnej, Norwegia nie może zgodnie z prawem otrzymywać ani przetwarzać danych PNR dotyczących lotów, które przewoźnicy lotniczy wykonują między Unią a Norwegią.

W związku z tym dnia 6 września 2023 r. Komisja przyjęła zalecenie, w którym zaproponowała Radzie upoważnienie do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia między Unią a Norwegią umowy o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania⁹. Jednocześnie zaleciła również rozpoczęcie negocjacji w sprawie takich umów z Konfederacją Szwajcarską¹⁰ i Islandią¹¹. Dnia 4 marca 2024 r. Rada upoważniła do rozpoczęcia negocjacji i przyjęła wytyczne negocjacyjne¹².

Umowa ta stanowi rozwiązanie umożliwiające wypełnienie luki w zakresie bezpieczeństwa w strefie Schengen oraz przekazywanie danych PNR z Unii do Norwegii, ze względu na fakt, że dane PNR uznano za jedno z podstawowych narzędzi w walce z terroryzmem i innymi formami poważnej przestępczości.

Negocjacje z Norwegią, a także z Islandią i Konfederacją Szwajcarską rozpoczęły się dnia 21 marca 2024 r. Dnia 9 kwietnia 2025 r. główni negocjatorzy parafowali tekst umowy, a tym samym formalnie zakończyli negocjacje.

Współprawodawcy byli informowani w trakcie całego procesu negocjacyjnego i konsultowani na wszystkich jego etapach, w szczególności w drodze sprawozdań przedstawianych Grupie Roboczej Rady ds. Wymiany Informacji w dziedzinie WSiSW oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) Parlamentu Europejskiego.

- **Spójność z obowiązującymi politykami Unii**

W komunikacie z 2003 r.¹³ w sprawie podejścia UE do przekazywania krajom trzecim danych dotyczących przelotu pasażera – Komisja po raz pierwszy określiła ogólne kierunki polityki zewnętrznej UE w zakresie danych PNR. Podejście to poddano przeglądowi w kolejnym komunikacie, przyjętym w 2010 r.¹⁴ Obecnie obowiązują trzy umowy międzynarodowe

⁹ COM(2023) 507 final z 6.9.2023.

¹⁰ COM(2023) 509 final z 6.9.2023.

¹¹ COM(2023) 508 final z 6.9.2023.

¹² Dz.U. L, 2024/948, 25.3.2024.

¹³ COM(2003) 826 final z 16.12.2003.

¹⁴ COM(2010) 492 final z 21.09.2010.

zawarte między UE a następującymi państwami trzecimi: Australią¹⁵, Stanami Zjednoczonymi¹⁶ (2012 r.) i Zjednoczonym Królestwem¹⁷ (2020 r.). Umowy te obejmują przekazywanie danych PNR z UE i ich przetwarzanie. Po negocjacjach, które były następstwem opinii 1/15 TSUE z dnia 26 lipca 2017 r.¹⁸, w dniu 4 października 2024 r. podpisano nową umowę w sprawie PNR z Kanadą¹⁹.

Na szczeblu międzynarodowym coraz więcej państw trzecich rozwija swoje zdolności w zakresie gromadzenia danych PNR od przewoźników lotniczych. Tendencję tę wzmocniły rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (z 2017 i 2019 r.), zobowiązujące wszystkie państwa do rozwijania zdolności do gromadzenia i wykorzystywania danych PNR²⁰, na podstawie których Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przyjęła w 2020 r. normy i zalecane metody postępowania w zakresie PNR (SARPs) w drodze poprawki 28 do załącznika 9 do konwencji chicagowskiej, która zaczęła obowiązywać w lutym 2021 r.²¹

Unia, zgodnie ze swoim stanowiskiem określonym w decyzji Rady (UE) 2021/121, z zadowoleniem przyjmuje normy i zalecane metody postępowania ICAO dotyczące danych PNR, jako ustanawiające ambitne zabezpieczenia w zakresie ochrony danych, a tym samym umożliwiające poczynienie znacznych postępów na szczeblu międzynarodowym. W tej decyzji Rady nałożono jednak na państwa członkowskie wymóg zgłaszania różnic, ponieważ stwierdzono, że wymogi wynikające z prawa Unii (w tym z odpowiedniego orzecznictwa) są *bardziej rygorystyczne* niż niektóre normy ICAO oraz że przekazywanie danych z UE do państw trzecich wymaga podstawy prawnej ustanawiającej jasne i precyzyjne zasady i zabezpieczenia w odniesieniu do wykorzystywania danych PNR przez właściwe organy państwa trzeciego²².

W tym kontekście, negocjowanie i zawarcie tej umowy stanowi część szerszych wysiłków Komisji na rzecz stosowania spójnego i skutecznego podejścia do przekazywania danych PNR państwom trzecim, jak zapowiedziano w strategii w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2020–2025²³, w oparciu o normy i zalecane metody postępowania ICAO dotyczące PNR oraz zgodnie z prawem i orzecznictwem Unii. O takie podejście zwróciła się również Rada w swoich konkluzjach z czerwca 2021 r.²⁴

¹⁵ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4.

¹⁶ Dz.U. L 215 z 11.8.2012, s. 5.

¹⁷ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 710.

¹⁸ EU:C:2017:592.

¹⁹ Dz.U. L, 2024/2891, 14.11.2024.

²⁰ Rezolucja RB ONZ nr 2396 (2017): „Rada Bezpieczeństwa ONZ: [...] 12. wymaga, aby państwa członkowskie rozwijały zdolność gromadzenia, przetwarzania i analizowania – na potrzeby norm i zalecanych metod postępowania ICAO – danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), a także zapewniały, aby dane te były dostępne dla wszystkich właściwych organów krajowych i przez nie wykorzystywane, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności, na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i związanym z nimi podróżom, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, [...]”. Zob. również rezolucja RB ONZ nr 2482 (2019).

²¹ Załącznik 9, rozdział 9, sekcja D do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

²² Dz.U. L 37 z 3.2.2021, s. 6.

²³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa, COM(2020) 605 final z 24.7.2020: „[...] w ramach działań w perspektywie średniookresowej Komisja rozpocznie przegląd obecnego podejścia do przekazywania danych PNR do państw trzecich”.

²⁴ Konkluzje Rady z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) państwom trzecim, w szczególności Australii i Stanom Zjednoczonym, do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, dokument Rady 9605/21 z dnia 8 czerwca 2021 r.: „Wzywa

W związku z tym Komisja stara się również uwzględnić apel przewoźników lotniczych o zapewnienie większej jasności prawa i przewidywalności w odniesieniu do przekazywania państwom trzecim danych PNR²⁵.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji „w sprawie zawarcia umowy”. Jako że wniosek dotyczy obszarów, w których zastosowanie ma zwykła procedura ustawodawcza, wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego, a zatem proceduralną podstawą prawną jest art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) TFUE.

Wniosek ma dwa główne cele i odpowiadające im dwie części: pierwszy cel dotyczy konieczności zapewnienia bezpieczeństwa publicznego za pomocą przekazywania danych PNR do Norwegii, a drugi – ochrony prywatności oraz innych podstawowych praw i wolności osób. Materialną podstawą prawną są zatem art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Określone powyżej cele Unii związane z niniejszym wnioskiem można osiągnąć jedynie przez ustanowienie ważnej podstawy prawnej na poziomie Unii w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony praw podstawowych przy przekazywaniu danych osobowych z Unii. Postanowienia umowy ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia jej głównych celów i zapewniają sprawiedliwą równowagę między uzasadnionym celem utrzymania bezpieczeństwa publicznego a prawem każdej osoby do korzystania z prawa do ochrony swoich danych osobowych i poszanowania życia prywatnego.

• Wybór instrumentu

Odpowiednie zabezpieczenia wymagane w kontekście konkretnych operacji przetwarzania danych PNR otrzymywanych przez Norwegię od przewoźników lotniczych w ramach lotów obsługiwanych przez przewoźników lotniczych między Unią a Norwegią muszą zostać ustanowione za pomocą ważnej podstawy prawnej zgodnie z prawem UE. Przedmiotowa umowa stanowi taką podstawę prawną umożliwiającą przekazywanie danych PNR.

• Prawa podstawowe

Wymiana danych PNR i ich przetwarzanie przez organy państwa trzeciego stanowią ingerencję w podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych. Ingerencja taka jest jednak uzasadniona również dlatego, że umowa służy uzasadnionym celom, tj. zapobieganiu poważnej przestępczości i terroryzmowi, ich wykrywaniu, prowadzeniu postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ściganiu. Umowa zawiera odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony przekazywanych i przetwarzanych danych osobowych,

Komisję, aby stosowała spójne i skuteczne podejście w odniesieniu do przekazywania danych PNR państwom trzecim do celów zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości, w oparciu o opracowane przez ICAO normy i zalecane metody postępowania i zgodnie z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy prawa Unii”.

²⁵ Przewoźnicy lotniczy, między innymi w odpowiedzi na konsultacje dotyczące planu działania, zwracają uwagę na to, że coraz częściej znajdują się w sytuacji „kolizji przepisów” dwóch różnych ram regulacyjnych; plan działania dostępny jest pod adresem: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12531-Podrozowanie-samolotem-przekazywanie-danych-dotyczacych-przelotu-pasazerow-w-UE-i-poza-nia-ocena-pl>.

zgodnie z prawem UE, w szczególności z art. 7, 8, 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

4. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Umowa, w pełnej zgodności z Kartą praw podstawowych UE, odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE i wytycznymi negocjacyjnymi, zapewnia podstawę prawną, warunki i zabezpieczenia dotyczące przekazywania Norwegii danych PNR otrzymanych od przewoźników lotniczych z Unii i przetwarzania przez nią tych danych:

W art. 1 określono zakres i cele umowy.

W art. 2 zawarto kluczowe definicje umowy, między innymi „jednostki ds. informacji o pasażerach” (JIP) Norwegii jako wyznaczonego właściwego organu odpowiedzialnego za przetwarzanie danych PNR oraz terminów „poważna przestępczość” i „terroryzm”, zgodnie ze sposobem, w jaki pojęcia te zostały zdefiniowane w innych odpowiednich instrumentach prawa UE.

W art. 3 uregulowano metodę i częstotliwość przekazywania danych PNR przez linie lotnicze do norweskiej JIP w celu zapewnienia, aby przekazywanie takich danych ograniczało się do niezbędnego minimum i było proporcjonalne do celu określonego w umowie.

W art. 4 określono wspólne rozwiązanie techniczne poprzez uwzględnienie możliwości korzystania przez Norwęgę z routera API-PNR ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2025/13²⁶ i jak przewidziano w art. 10 lit. c) tego rozporządzenia.

W art. 5 w sposób wyczerpujący ograniczono cel, w jakim mogą być przetwarzane wszelkie dane PNR objęte umową: a mianowicie mogą być przetwarzane jedynie w celu zapobiegania przestępstwu terrorystycznemu i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania.

W art. 6 określono trzy szczegółowe zasady przetwarzania danych PNR, przekazywanych norweskiej JIP na podstawie umowy.

W art. 7 przewidziano dodatkowe zabezpieczenia dotyczące przeprowadzania „oceny w czasie rzeczywistym” i ograniczono zautomatyzowane przetwarzanie danych PNR.

W art. 8 przewidziano zakaz przetwarzania szczególnych kategorii danych PNR, tak jak zostały zdefiniowane w unijnym dorobku prawnym w zakresie ochrony danych.

W art. 9 przewidziano wysoki poziom bezpieczeństwa danych PNR otrzymanych na podstawie umowy i zapewniono zgłaszanie naruszeń bezpieczeństwa danych do wyznaczonego norweskiego organu nadzorczego ds. ochrony danych.

W art. 10 przewidziano prowadzenie rejestrów i dokumentacji wszystkich przypadków przetwarzania danych PNR.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/13 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie gromadzenia i przekazywania danych pasażera przekazywanych przed podróżą w celu zapobiegania przestępstwu terrorystycznemu i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2019/818.

W art. 11 zawarto przepisy dotyczące ograniczonego przechowywania danych PNR w celu zapewnienia, aby takie dane nie były przechowywane dłużej niż jest to konieczne i proporcjonalne do celu tej umowy. Zgodnie z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przepis ten wymaga obiektywnego związku między danymi PNR, które mają być przechowywane, a celami umowy, oraz uzależnienia okresy przechowywania od dokonywania regularnych przeglądów przez norweską JIP.

W art. 12 zobowiązano norweską JIP do depersonalizowania danych PNR najpóźniej po 6 miesiącach.

W art. 13 określono zasady i warunki ujawniania danych PNR w Norwegii, np. przez ograniczenie takiego ujawniania wyłącznie do przypadków ujawniania danych organom pełniącym funkcje związane z celami umowy oraz przez wymóg uprzedniego zatwierdzenia takiego ujawnienia przez organ sądowy lub inny niezależny organ.

W art. 14 określono zasady i warunki ujawniania danych PNR poza Norwegią i UE, np. przez ograniczenie takiego ujawniania wyłącznie do przypadków ujawniania danych państwom trzecim, z którymi UE zawarła porównywalną umowę lub w odniesieniu do których UE przyjęła decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony, oraz przez wymóg uprzedniego zatwierdzenia takiego ujawnienia przez organ sądowy lub inny niezależny organ.

W art. 15 przewidziano wsparcie współpracy policyjnej i sądowej poprzez wymianę danych PNR lub wyników ich przetwarzania między norweską JIP a JIP państw członkowskich Unii, a także między norweską JIP, z jednej strony, a Europolem lub Eurojustem, w ramach ich odpowiednich kompetencji, z drugiej strony.

W art. 16 zawarto wymóg, aby w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych na podstawie tej umowy Norwegia stosowała te same prawa i obowiązki, jakie zawarte są w dyrektywie (UE) 2016/680, oraz aby takie przetwarzanie nadzorował niezależny organ ustanowiony zgodnie z wdrażaniem tej dyrektywy przez Norwęgę.

W art. 17 uwzględniono obowiązki w zakresie przejrzystości i informowania, w tym wymóg powiadamiania osób fizycznych o ujawnieniu ich danych PNR.

W art. 18 nałożono na Norwęgę obowiązek wskazania nazwy islandzkiej JIP i krajowego organu nadzorczego.

W art. 19 określa się termin wejścia w życie umowy.

W art. 20 przewidziano mechanizm rozstrzygania sporów i mechanizm zawieszający.

W art. 21 przewidziano możliwość rozwiązania umowy przez każdą ze stron w dowolnym momencie.

W art. 22 przewidziano zasady wprowadzania zmian do umowy.

W art. 23 przewidziano wspólną ocenę wdrażania umowy.

W art. 24 zawarto klauzulę dotyczącą terytorialnego zakresu stosowania umowy.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 oraz art. 87 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady [XXX] z dnia [...] r.¹ Umowa między Unią Europejską a Królestwem Norwegii o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania („umowa”) została podpisana dnia [...], z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Umowa umożliwia przekazywanie Królestwu Norwegii danych PNR przez przewoźników lotniczych z Unii przy pełnym poszanowaniu praw przewidzianych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego uznanego w art. 7 Karty oraz prawa do ochrony danych osobowych uznanego w art. 8 Karty. Umowa zawiera w szczególności odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych osobowych przekazywanych na podstawie umowy.
- (3) Umowa stanowi wsparcie współpracy policyjnej i sądowej między właściwymi organami Norwegii a właściwymi organami państw członkowskich Unii, a także Europolu i Eurojustem; ma to służyć wzmocnieniu ich zdolności do lepszej ochrony granic zewnętrznych oraz skutecznego zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego w przypadku braku kontroli na granicach wewnętrznych w strefie Schengen.
- (4) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.] ALBO [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa

¹ Dz.U. C [...].

i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [pismem z dnia ...] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.].

- (5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (6) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię [xxx] w dniu [xx.xx.xxxx],
- (7) Umowę należy zatwierdzić w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się Umowę między Unią Europejską a Królestwem Norwegii o przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania².

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia³.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

² Tekst umowy opublikowano w Dz.U. [...].

³ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.